

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 340/05-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 30. novembra 2005 predbežne prerokoval sťažnosť J. B., bytom D., toho času vo väzbe (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátkou JUDr. M. B., D., pre namietané porušenie jeho základného práva podľa čl. 17 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 5 ods. 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Žiline vo veci vedenej pod sp. zn. 4 T 1/05 a uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 To 44/2005 z 24. mája 2005 v súvislosti s neexistenciou rozhodnutia o oprávnenosti ďalšieho trvania jeho väzby po 24. januári 2005 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. B. o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 23. júna 2005 doručená (doplnená na základe výzvy ústavného súdu 18. augusta 2005) sťažnosť J. B., bytom D., toho času vo väzbe (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátkou JUDr. M. B., D., pre namietané porušenie jeho základného práva podľa čl. 17 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 5 ods. 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu

v Žiline (ďalej len „krajský súd“) vo veci vedenej pod sp. zn. 4 T 1/05 a uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 2 To 44/2005 z 24. mája 2005 v súvislosti s neexistenciou rozhodnutia o oprávnenosti ďalšieho trvania jeho väzby po 24. januári 2005.

Sťažovateľ uviedol, že 21. januára 2005 podal naňho prokurátor Krajskej prokuratúry v Žiline (ďalej len „krajská prokuratúra“) obžalobu za prípravu k trestnému činu lúpeže podľa § 7 ods. 1 k § 234 ods. 1 a 2 písm. a) Trestného zákona. V čase podania obžaloby sa sťažovateľ nachádzal vo väzbe. Jeho väzba bola na základe skoršieho rozhodnutia súdu predĺžená do 24. januára 2005. Vzhľadom na to, že po tomto termíne nebola sťažovateľovi na základe rozhodnutia súdu predĺžená lehota ďalšieho trvania väzby, sťažovateľ sa domnieva, že daným okamihom sa stala jeho väzba nezákonnou. Po tom, ako prokurátor krajskej prokuratúry podal obžalobu, vec bola pridelená senátu krajského súdu, ktorý rozhodoval o opravných prostriedkoch podaných v danej veci, a preto predseda senátu 25. januára 2005 vypracoval návrh na vylúčenie členov tohto senátu. Vec bola predložená na rozhodnutie najvyššiemu súdu 27. januára 2005. Na základe toho najvyšší súd 16. februára 2005 rozhodol o vylúčení namietaných sudcov z prejednávania danej veci. Uznesenie najvyššieho súdu bolo spolu so spisom vrátené krajskému súdu 4. apríla 2005. Keďže došlo k vylúčeniu sudcov z prejednávania veci, vec bola pridelená inému senátu krajského súdu, ktorý o sťažovateľovej žiadosti o prepustenie z väzby rozhodol 20. apríla 2005.

Sťažovateľ uviedol, že na základe uznesenia krajského súdu sp. zn. 4 T 1/05 z 20. apríla 2005 bol podľa ustanovenia § 72 ods. 1 Trestného poriadku prepustený z väzby. Dôvodom tohto rozhodnutia bola absencia súdneho rozhodnutia o ďalšom trvaní sťažovateľovej väzby. Proti tomuto uzneseniu podal prokurátor sťažnosť, o ktorej rozhodol najvyšší súd uznesením sp. zn. 2 To 44/2005 z 24. mája 2005 tak, že uznesenie krajského súdu z 20. apríla 2005 zrušil a žiadosť sťažovateľa a ďalších obvinených o prepustenie z väzby zamietol.

Sťažovateľ je toho názoru, že absenciu rozhodnutia súdu o ďalšom trvaní väzby nemôže nahradiť ani uznesenie Okresného súdu Žilina (ďalej len „okresný súd“) sp. zn.

29 Tp 25/04 zo 14. januára 2005, ktorým bola jeho žiadosť o prepustenie z väzby na slobodu zamietnutá. Podľa sťažovateľa rozhodnutie súdu o ďalšom trvaní väzby nemohlo nahradiť ani uznesenie krajského súdu sp. zn. 2 Tpo 39/05 z 23. februára 2005, ktorým bola sťažnosť sťažovateľa proti rozhodnutiu okresného súdu zo 14. januára 2005 zamietnutá. Sťažovateľ sa domnieva, že „oneskoreným, aj keď vecne správnym postupom Krajského súdu v Žiline vo veci sp. zn. 4 T 1/05 a rozhodnutím Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 To 44/2005 zo dňa 24. 05. 2005 došlo k porušeniu môjho základného práva na osobnú slobodu garantovaného čl. 17 Ústavy SR a čl. 5 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd“. V závere sťažnosti sťažovateľ uviedol, že je nepochybné, že súd mal rozhodnúť o ďalšom trvaní väzby v dobe od 21. januára 2005 do 24. januára 2005 a že podľa jeho názoru je trvanie jeho väzby v čase od 25. januára 2005 nezákonné.

Sťažovateľ na základe toho navrhol, aby ústavný súd rozhodol, že krajský súd vo veci vedenej pod sp. zn. 4 T 1/05 a najvyšší súd uznesením sp. zn. 2 To 44/2005 z 24. mája 2005 porušili jeho základné právo podľa čl. 17 ods. 5 ústavy a podľa čl. 5 ods. 4 dohovoru, a tým rozhodol o jeho prepustení z väzby na slobodu. Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd prikázal krajskému súdu uhradiť trovy právneho zastúpenia.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) sťažnosť sťažovateľa prerokoval na neverejnom zasadnutí a preskúmal ju zo všetkých hľadísk uvedených v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Z obsahu sťažnosti je ústavnému súdu zrejmé, že sťažovateľ namietal jednak postup krajského súdu vo veci vedenej pod sp. zn. 4 T 1/05, ako aj rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 2 To 44/2005 z 24. mája 2005. Namietaným rozhodnutím najvyšší súd zrušil rozhodnutie krajského súdu sp. zn. 4 T 1/05 z 20. apríla 2005, ktorým krajský súd prepustil sťažovateľa z väzby na slobodu. Porušenie označených základných práv sťažovateľ namietal z dôvodu, že od 25. januára 2005 nebolo rozhodnutia súdu, ktoré by opodstatňovalo ďalšie trvanie jeho väzby. Sťažovateľ síce vyjadril názor, že krajský súd tým, že 20. apríla 2005 rozhodol o jeho prepustení na slobodu, rozhodol správne, avšak oneskorene. Teda aj v tejto súvislosti namietal absenciu zákonného rozhodnutia o oprávnenosti trvania jeho väzby.

Podľa ustanovenia § 24 písm. b) zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak ústavný súd v tej istej veci koná.

Ústavný súd zistil, že 27. júla 2005 sťažovateľ doručil ústavnému súdu ďalšiu sťažnosť v zastúpení advokátom JUDr. Ing. K. K., Š., ktorú ústavný súd uznesením sp. zn. I. ÚS 204/05 z 28. septembra 2005 v časti prijal na ďalšie konanie a vo zvyšnej časti odmietol ako zjavne neopodstatnenú. Na ďalšie konanie prijal ústavný súd sťažnosť v časti, ktorou sťažovateľ namietal neexistenciu rozhodnutia súdu o oprávnenosti trvania jeho väzby po 24. januári 2005, a to postupom najvyššieho súdu vo veci vedenej pod sp. zn. 2 To 44/2005 a uznesením súdu vydaným v danej veci 24. mája 2005.

Z uvedeného vyplýva, že ústavný súd bude v konaní vedenom pod sp. zn. I. ÚS 204/05 posudzovať vo veci samej, či najvyšší súd postupom vo veci vedenej pod

sp. zn. 2 To 44/2005 a uznesením vydaným v namietanej veci 24. mája 2005 porušil základné právo sťažovateľa podľa čl. 17 ods. 5 ústavy. Jeho sťažnosť v časti, ktorou namietal porušenie základného práva podľa čl. 5 ods. 1 dohovoru postupom a rozhodnutím najvyššieho súdu sp. zn. 2 To 44/2005 z 24. mája 2005, odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

Ústavný súd je toho názoru, že aj napriek tomu, že sťažovateľ v inom konaní vedenom na ústavnom súde pod sp. zn. I. ÚS 204/05 namietal porušenie základného práva podľa čl. 17 ods. 5 ústavy a práva podľa čl. 5 ods. 1 dohovoru postupom a rozhodnutím najvyššieho súdu sp. zn. 2 To 44/2005 z 24. mája 2005, a v tomto konaní namietal porušenie základného práva podľa čl. 17 ods. 5 ústavy a práva podľa čl. 5 ods. 4 dohovoru postupom krajského súdu vo veci vedenej pod sp. zn. 4 T 1/05, ako aj uznesením najvyššieho súdu sp. zn. 2 To 44/2005 z 24. mája 2005, ide o totožný predmet sťažnosti, teda o tú istú vec. Je nepochybné, že sťažovateľ dvoma sťažnosťami podanými ústavnému súdu v rozdielnom čase namietal protiústavnosť jeho ponechania vo väzbe uznesením najvyššieho súdu sp. zn. 2 To 44/2005 z 24. mája 2005 a držaním vo väzbe po tomto termíne.

Ústavný súd listom zo 17. októbra 2005 vyzval právnu zástupkyňu sťažovateľa na vyjadrenie, či aj napriek tomu, že sťažovateľ podal ústavnému súdu totožné sťažnosti, trvá na prejednaní danej veci. Právna zástupkyňa sťažovateľa listom z 25. októbra 2005 oznámila, že sťažovateľ trvá aj na prejednaní tejto veci. Z dôvodu procesnej prekážky začatej veci (litispendencia) ústavný súd sťažnosť odmietol ako neprípustnú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 30. novembra 2005